

Nr 85.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 2 mom. i förordningen den 30 maj 1919 om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjeställningar: given Stockholms slott den 13 februari 1920.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 2 mom. i förordningen den 30 maj 1919 om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjeställningar.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 4 § 2 mom. i förordningen den 30 maj 1919 om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjeställningar.

Häri genom förordnas, att 4 § 2 mom. i förordningen den 30 maj 1919 om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjeställningar skall erhålla följande ändrade lydelse:

4 §.

2 mom. Skatt utgår icke:

a) för fribiljett, som utlämnas till begagnande av polismyndighet, ortens brandväsende eller den, som eljest å tjänstens vägnar skall närvara, eller till tidningsredaktion;

b) för fribiljett till konsert, opera- eller annan musikalisk föreställning eller dramatisk eller litterär föreställning, då biljetten utlämnas till begagnande i studiesyfte; samt

c) för passageraravgift vid uppstigning i luftballong eller flygmaskin.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 februari
1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
UNDÉN,
THORSSON,
HOLMQUIST,
OLSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson, anförde här-
efter följande:

Uti en den 29 oktober 1919 dagtecknad, till chefen för finansde-
partementet ställd skrivelse har musikaliska akademien gjort följande
framställning:

»Genom kungl. förordning den 30 maj 1919 har Kungl Maj:t
medgivit rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga
nöjestillställningar, s. k. nöjesskatt.

I § 4 av sagda förordning är stadgat bland annat att nöjesskatt
skall utgå jämväl å sådan biljett, som utlämnas utan betalning, fribiljett,

*Musikaliska
akademien.*

allenast med det undantag, att för fribiljett, som utlämnas till begagnande av polismyndighet, ortens brandväsende eller den, som eljest å tjänstens vägnar skall närvara, eller till tidningsredaktion, skatt icke skall utgå.

Denna bestämmelse har särskilt hårt drabbat eleverna vid Kungl. musikkonservatorium.

Såsom ett led i undervisningen vid konservatoriet ingår jämväl åhörandet av musik på dess skilda områden, och det är av utomordentlig betydelse att eleverna i så stor utsträckning som möjligt beredas tillfälle att göra sig förtrogna såväl med äldre och nyare tonkonst som med olika arter därav.

Av i avskrift bifogade utdrag av protokoll hållet vid styrelsens för kungl. teaterns aktiebolags sammanträde den 28 augusti 1913 framgår, att sagda bolag åtagit sig att för varje spelår, räknat från och med september månad 1913, tillhandahålla kungl. musikkonservatorium visst antal biljetter till fördelning bland konservatoriets elever för operaföreställningar. I stor utsträckning åtnjuta konservatoriets elever även förmånen av fribiljetter såväl till härvarande konsertförenings musikaliska föreställningar som även till enskilda artisters konserter.

Det vore att tungt belasta de studerandes under den nuvarande dyrtiden redan hårt ansträngda ekonomi, därest de för konservatorie-eleverna avsedda fribiljetterna skola beläggas med en icke obetydlig skatt. Oftast utlämnas nämligen fribiljetter till de platser, som äro belagda med högre priser och sålunda mindre begärliga för den stora allmänheten. En tillämpning av bestämmelserna för nöjesskattens utgående å dessa fribiljetter skulle helt visst medföra, att eleverna av ekonomiska skäl komme att anse sig icke vara i tillfälle att i så stor utsträckning som hittills använda sig av ifrågavarande förmåner.

Det synes alltså som om den ekonomiska vinst, som ett bibehållande av skatten i detta avseende komme att medföra, ej skulle kunna uppväga den hämmande inverkan på elevernas allsidiga musikutbildning, som av densamma bleve en följd.

Jämväl för konservatoriets lärare och tjänstemän, som för att rätt väl kunna sköta dem anförtrödda respektive delar av undervisningen äro nödsakade att följa musiklivet och därför även åtnjuta förmånen av att använda sig av till konservatoriets förfogande ställda fribiljetter till konsert-, opera- och andra musikaliska föreställningar, bliver den nu utgående nöjesskatten rätt betungande.

På grund av vad sålunda anförts får kungl. musikaliska akademien värdsamt hemställa, att herr statsrådet behagade utverka sådan ändring

i den ifrågavarande nådiga kungörelsen att för biljetter till konsert, opera- och annan musikalisk föreställning, som utan betalning utlämnas till kungliga musikkonservatorium för begagnande av akademiens tjänstemän samt konservatoriets lärare och elever, nöjesskatt ej skall utgå.»

Sedan jag anmodat överståthållarämbetet att efter Stockholms stadsfullmäktiges hörande avgiva yttrande över berörda framställning, har ämbetet nu, med överlämnande av yttrande från stadsfullmäktige, inkommit med utlåtande i ärendet.

Stadsfullmäktige anföra i sitt yttrande följande:

»Stadsfullmäktige hava funnit de av akademien i dess framställning anförda skäl värda allt beaktande.

I nöjesskatteförordningens § 1 undantagas från beskattning sådana nöjestillställningar, som anordnas i undervisningssyfte. Även om operaföreställningar, konserter m. fl. dylika musikaliska tillställningar icke kunna sägas vara direkt anordnade i sådant syfte, är det emellertid tydligt, att besök av dylika tillställningar för eleverna vid konservatoriet utgöra ett icke oväsentligt led i deras musikaliska utbildning.

Till ovannämnda slag av elever synas även böra hänföras de studerande vid enskilda sång- och musikskolor, där undervisningen bedrivs efter i huvudsak samma plan som vid konservatoriet, ävensom eleverna vid kungl. dramatiska teaterns elevskola och andra med dem jämförliga teaterskolor. Det torde nämligen ej kunna bestridas, att för dessa elevers utbildning det torde vara av stor betydelse att, då tillfälle därtill gives, få bevista teaterföreställningar och dylikt.

På grund av vad stadsfullmäktige nu anført få stadsfullmäktige i underdånighet hemställa om följande tillägg till § 4 mom. 2 av kungl. förordningen angående nöjesskatt:

Skatt utgår icke å fribiljetter, som utlämnas:

1) till kungl. musikkonservatoriet och sådana enskilda sång- och musikskolor, där undervisningen huvudsakligen bedrivs efter samma plan som vid konservatoriet, då biljetten avser konsert, opera- eller annan musikalisk föreställning; och

2) till kungl. dramatiska teaterns elevskola och därmed jämförliga teaterskolor, då biljetten avser dramatisk eller litterär föreställning.»

Överståthållarämbetet förmäler sig icke hava något att erinra mot bifall vare sig till den remitterade framställningen eller till stadsfullmäktiges förslag om vidsträcktare rätt till skattefrihet för fribiljetter vid vissa nöjestillställningar.

Överståthållarämbetet.

Departements-
chefen.

På sätt Stockholms stadsfullmäktige i sitt yttrande erinrat, är tillställning, som anordnas i undervisningssyfte, enligt stadgande uti 1 § av ifrågavarande förordning undantagen från nöjesbeskattning. Samma skäl, som föranlett meddelandet av berörda stadgande, tala obestriddigen för att bereda skattefrihet för fribiljetter, som utlämnas till personer, för vilkas utbildning det är av betydelse att besöka tillställningar, som icke i och för sig kunna anses vara anordnade i undervisningssyfte. I detta avseende torde, efter vad i ärendet förekommit, komma i betraktande konsert, opera- och annan musikalisk föreställning samt dramatisk och litterär föreställning. Vad dessa slags föreställningar angår, anser jag mig därför böra förorda en bestämmelse i den av musikaliska akademien och Stockholms stadsfullmäktige angivna riktningen. Härvid synes mig lämpligheten bjuda att låta den ifrågasatta skattefriheten överhuvud gälla fribiljetter, som utlämnas till begagnande i studiesyfte vid föreställning av omförmälda slag.

Jag har inom finansdepartementet låtit i enlighet med det anförda upprätta förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 2 mom. i förordningen den 30 maj 1919 om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjestillställningar. Den nya förordningen torde böra träda i kraft genast efter utfärdandet.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst nyssnämnda författningsförslag, hemställde departementschefen, att förslaget i fråga måtte föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna sitt bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition i ämnet av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Birger Looström.